

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Pan s'ha fet gran

1. De què va? Fascinat pels contes de la Wendy, Peter Pan convida els Darling al País de Mai Més...

2. Com va? Algú-Freud?-ha dit que les neurosis niuen en la infantesa i que la cultura les rega profusament fent que floreixin al pas del temps. Ara fa cent anys James M. Barrie escrivia una obra de teatre per a infants, després convertida en novel·la i que el cinema -i l'òpera, i els dibuixos animats i etcètera- s'ha fet seva convidant tothom a viatjar al país on ningú mai no creix. Així les coses, P.J. Hogan (*La boda de Muriel*) i Michael Goldenberg, director i guionista respectivament, es qüestionen la tendresa del mite -Peter Pan ja és tot un senyor mitel- contemplant la cara oculta del xaval egòlatra, fatxenda, espavilat que no intel·ligent, en un film enterbolit que no fa fora els petits però sí que apunta als grans: parla de l'amor i les seves servituds, de petons i llavis molsuts, d'enveges femenines i psicopaties masculines. Per primera vegada Peter Pan té en compte els convidats: la mirada, còmplice o no, del cruel capità Garfi, la coqueta Campaneta, l'enamoradissa Tigridia, i és clar, l'eròtica Wendy, engrandeixen les aventures de l'etern adolescent, entossudit en no estimar.

3. I va: per a infants i nens-nenes grans encara que Zapatero els hagi fet ministres.

Peter Pan

Director: P.J. Hogan. Intèrprets: Jeremy Sumpter, Jason Isaacs, Rachel Hurd-Wood, Olivia Williams, Lynn Redgrave. EUA, 2003. 113 min. Lauren, Rambla.

La Muriel 3-4-04